

der herske paa den ellers i sanitær Henseende fortrinlige Ø."

Vi kunne derfor godt forstaa, at Beboerne nu, da Kultusministeriet har givet Tilladelse til, at disse 16 Tdr. Land maa udstykkes, gerne ville gribe Lejligheden til at faa sig et Hjem ligesom andre og gerne ville have saa billige Penge som muligt til at lave dette Hjem for. De andrage da her om et Laan paa 30,000 Kr. til 3 pCt., som de ville amortisere med 3 pCt., saa Rente og Afdrag aarlig udgøre 6 pCt. Ulykkeligvis har Finansministeren ingen Penge til 3 pCt., saa hvis Andragendet imødekommes, vil Staten absolut lide et Tab, men hvis Ministeren kunde laane dem Penge, mener Finansudvalget, at der maaske er noget i denne Sag, som derfor burde henvises til Overvejelse. Vi stille os heller ikke her ubetinget for Sagen, men vi have ment, at der maaske er noget rigtigt og billigt i Andragendet, og skulde Ministeren komme til det Resultat, at der burde gøres noget ved Sagen, vil Udvalget og, haaber jeg, Tinget ikke have noget imod, at der gøres noget.

Det sidste Andragende, Nr. 127, der foreslaas henvist til Finansministeren, er en gammel Bekendt. Det angaar en Invalid og har baade i Fjor og i Aar været indgaaende behandlet; uagtet der foreligger en lang, motiveret Skrivelse fra Finansministeriet med Afslag i Fjor, have vi efter indtrængende Opfordring fra den paagældende Rigsdagsmand, der har indbragt Andragendet, taget Sagen op igen og haft en længere Konference med Finansministeren derom. At den paagældende Invalid er i en højst ynkværdig Forfatning, derom er der ingen Tvivl. Den stakkels Mand blev under Aftjeningen af sin Værnepligt paa Grund af Synssvækkelse kasseret som udygtig til al Krigstjeneste. Han fik i Tjenesten en saa ondartet Øjensygdom, at han vistnok er saa godt som fuldstændig blind. Nu sidder den unge Mand derfor hjemme hos sin Slægt og kan intet udrette. Vi have fra tidligere Tider Landet rundt haft en Del Invalider, der fik ægyptisk Øjensygdom, som grasserede i Hertugdømmerne, særlig i Altona. Jeg kender personlig et Par Stykker, der paa Grund af denne Syge bleve kasserede, bleve Invalider og faa Invaliddepension. Altsaa, Staten har vitterlig anerkendt sig dem som Invalider. I det foreliggende Tilfælde er Vanskeligheden den — og det maa man indrømme Finansministeriet — at fordi en Mand bliver syg under sin Soldatertjeneste, er det ikke

givet, at han bør have en Pension, thi vi kunne ogsaa blive syge uden for Tjenesten. Men det er jo givet, at det, at en Mand kommer ind under Forhold, der baade i den ene og den anden Henseende ere anderledes end de, han er vant til, meget ofte kan fremkalde Sygdom og saadan Sygdom kan slaa sig paa Øjne, Øren og andre Dele, saa Manden virkelig bliver Invalid paa Grund af sin Soldatertjeneste, om ikke direkte positivt foranlediget ved Tjenesten, saaledes som Tilfældet var med den første af mig nævnte Invalid. Men denne Mand, vi her tale om, har vitterlig faaet Øjensyge i en saa ondartet Grad, at han nu har al Udsigt til at blive blind hele sit Liv. Dette har bevæget Finansudvalget til efter Konference med Ministeren at anbefale Sagen til Ministerens Undersøgelse.

Af de 3 omtalte Andragender er der intet, som vi ubetinget forlange, at Ministeren straks skal tage Hensyn til, men alle tre henvises, som det fremgaar af min Motivering, enten til Overvejelse eller Undersøgelse, idet vi haabe, at der maa komme det bedste Resultat ud af den.

Lyngsø: Det Andragende, som i Udvalgets Betænkning er opført under Nr. 122, blev i Januar Maaned indbragt af mig. Det er fra Arbejderne paa Københavns Toldbod og gaar ud paa, at Arbejdet paa Københavns Toldbod maa blive overtaget af Staten. Som Grund hertil angive de to Ting: for det første, at Arbejdets Udførelse vilde blive billigere, saaledes at Staten ved at overtage Arbejdet vilde kunne spare en 13,000 Kr. aarlig, og endvidere, at Stillingen for Arbejderne derude vilde kunne blive solidere, og at i det hele taget stabilere Forhold end dem, der nu ere, vilde kunne tilvejebringes.

Andragerne begrunde deres Andragende med, at Forholdene derude nu ere saaledes, at Arbejdet paa en vis Maade er taget i Entreprise af flere overdraget til en Gruppe Arbejdsformænd paa 12 Mand, der fordeler, hvad der indkommer, gennem Arbejdskassen og leder og styrer Arbejdet paa Toldboden. Disse Formænd have i en Aarrække opnaaet en Part til dem selv paa ca. 3,000 Kr. om Aaret pr. Mand. Arbejderne mene, at disse Mænds Stilling ikke er anderledes, end at man meget godt, hvis Staten overtager Arbejdet, kan byde dem en Løn af ca. 1,800 Kr. aarlig, og de dømme i saa Henseende ud fra deres Arbejdes Art og det Ansvar, der er forbundet dermed. De sige, at der derved